

EU CONEXUS

Co-funded by
the European Union

Poetry Contest on a “Sense of Place” 2025

Winner: *Poem(untitled)* by Daria Luciana Ciontu (Romania)

ROMANIAN VERSION

Mi-am ridicat privirea într-a ei
Și ce vedeam erau doar ochii mei,
Cu o scânteie de-amintire reflectată,
Frânturi din viața de-altă dată.

Acum o simt, o văd în tot ce pot,
În ecoul surd al bățăilor de clopot,
În foșnetul frunzelor de toamnă,
În oamenii ce merg grăbiți pe stradă.

Îmi ancorez inima la a lor de fiecare dată,
Nu cumva să-mi las corabia abandonată..
Mă țin lângă ei, acolo unde e cald
Ca să-mi redea curajul de mult uitat.

Și totuși, în fața mea se contura cu greu
O casa, așa cum aș fi crezut-o eu..
Așa, scăldată în umbra grea de stea,
A mai rămas doar mirosul de cafea.

Am înțeles mai greu, în cele din urmă,
Că o casă nu e doar o structură
E-un loc unde toți ai ei se bucură,
Profundă iubire, această legătură.

ENGLISH VERSION

I looked up into her bright sight
But all I've seen was my eyes
Scratches of life from another time
With a spark that's no longer mine.

Now I sense it in everything I can
In the deafening echo of a bell,
In the rustling of the autumn leaves,
In the hurry of people on the streets.

I anchor my heart in theirs all the time
So I don't leave my ship a wreck,
I stay close to them, where it's warm,
To gain the courage I thought I lost.

In front of me was coming to life
A home, but only in my mind,
Bathed in the stars of galaxy
Which have the smell of coffee.

It took me some time to understand
That a home is not only a frame
It's a place where people are pleased,
A deep love, this bond is indeed.